

vsako samoljubje. Nikdar in nikjer ni iskal sebe, vedno je bil bližnji tisti, ki mu je posvečal svojo brigo in svoje prizadevanje. Vselej in povsod se je vdal stvari, ki se je za njo zavzel in potegoval. »Jaz« zanj ni eksistiralo. Za sebe ni iskal ne plačila ne priznanja ne časti. Če so mu kje hoteli skazati posebne časti, je odmajal z glavo, odmahnil z roko, češ, to so pleve, ki niso vredne, da bi se pameten mož za nje brigal. Njegova preprosta obleka je bil zunanji dokaz njegove brezpogojne nesebičnosti, ki je od sveta zahtevala samo to, kar je neobhodno potrebno za življenje.

Velika je bila Krekova delavnost, ki ji ni primere. Kar je zamislil, je hotel sam v dejanstvu izvršiti. Ni samo dajal idej, drugim pa prepuščal, naj jih uresniči. Ni hotel biti podoben kukovci, ki svoje jajce prepušča tuji ptici v valitev. Sam je zagrabil na vseh področjih javnega življenja, sam ustvarjal organizacije, gospodarske, združne, prosvetne, strokovne in politične, sam jih vodil. Govoril in bodril je s svojo premišljeno, prepričevalno in navduševalno besedo na nešteti shodih. Inicijativno (vzpodbudno) in odločilno je bilo njegovo delo kot vsestranskega organizatorja in kot politika v nekdanjem kranjskem deželnem in dunajskem državnem zboru. Tako ogromno delo je zmogel samo Krekov bogat duh, ki ni poznal te min, njegova neizčrpna energija, ki se ni plašila ovir, in njegova neutrudljiva delavnost, ki ni iskala odmora in pokoja.

Ožarjen vstaja ob dvajsetletnici smrti pred našimi očmi duhovni lik velikega dr. Kreka. Živi Krek ni maral slavo- in hvalospevov, tudi mrtvemu nočemo zažigati kadila. Nagib, ki nam je merodajen za proslavo njegovega spomina, je naš nesmrtni voditelj škof Slomšek v »Drobtinicah« leta 1862 (v letu svoje smrti, tri leta pred Krekovim rojstvom) tako opredelil: »Hvaliti svoje rajne dobrotnike, povzdigovati njihova lepa dela in znamenite zasluge nam je ravno toliko dolžnost, kakor posnemati njihove slavne zglede. Kdor ne časti svojih slavnih prednikov, ne zasluži biti njih vrli naslednik.« Krek je velik dobrotnik slovenskega naroda, za

Na svetovno razstavo v Pariz prihajajo iz raznih francoskih pokrajin Francozi v starih narodnih nošah.

Po kitajskih mestih so ženske in otroci v nevarnosti smrti zaradi bomb iz japonskih letal. V japonski prestolici v Tokio matere mirno vozijo vozičke s svojimi otroci.

Najmodernejšo strojnico je dobila Indijska vojska, kateri poveljuje Anglija. Na sliki vidimo Indijsko vojsko z novim orožjem.

Za s peskom napolnjenimi vrečami poslujejo v Sangaia radi krogel banke.

katerega je storil nebroj prelepih del ter si pridobil premnogo znamenitih zaslug. Zato nas obvezuje dolžnost hvaležnosti, da proslavimo njegov spomin. V tem spominu je tudi vključena pobuda k posnemanju njegovih slavnih zgledov. Krekove ideje so še vedno žive. Naj bi tudi bile zmeraj životvorne med našim ljudstvom, zlasti med slovensko mladino!

Protest zoper preganjanje nemških katoličanov. Svet je postal pozoren na položaj katoličanov v Nemčiji po papeževi okrožnici »S pekočo skrbjo« (s temi besedami se namreč začel) z dne 14. marca 1937. Papež Pij XI. je v tej okrožnici z dejstvi dokazal vse kršitve konkordata, ki jih zagrešuje narodno-socialistični režim v Nemčiji, in težak položaj nemških katoličanov. Ko je katoliški svet to spoznal, se je v njem dvignil oster protest zoper počenjanje narodno-socialističnih mogotcev. Zlasti v Ameriki je nastalo odločno protestno gibanje. Znanе so izrazite in ostre besede, s katerimi je kardinal Mundelein v Chikagu obsodil postopanje narodnega socializma in njegovih voditeljev proti krščanstvu, zlasti proti katoliški cerkvi. Kardinalu so sledili drugi škofje, ki v poslanicah in na zborovanjih protestirajo zoper pritisk, ki se vrši nad nemškim narodom, zoper uničenje svobode združevanja, tiska in vesti, ter prosijo Boga, da bi krščanska Nemčija, sedaj tako hudo preganjana, čim prej zopet prišla do svobode, miru in napredka. Val protestov je zajel tudi Južno Ameriko. V Braziliji so izročili katoličani pisan protest, podpisan od 70.000 katoličanov, nemškemu poslaniku v Rio de Janeiru (glavnem mestu Brazilije). V njem protestirajo zoper kršitve konkordata, zoper uničevalno borbo, ki se vodi iz sovraštva zoper Kristusa in cerkev, zoper omejevanje in uničevanje verskih šol, zoper gaženje pravic krščanskih staršev, zoper pogansko češčenje plemena in države, zoper razširjanje nemške narodne cerkve, zoper to, da se z vsemi sredstvi dela za odpad od krščanstva

Finska jadrnica »Archibald Russel«, katere še danes prevaža žito iz Avstralije v Evropo.

in izstop iz katoliške cerkve, zoper izričanje kristjanov s področja pouka, vzgoje, socialnega in političnega življenja, zoper uničenje edinega obrambnega sredstva katoličanov: svobodnega tiska, zoper strastno-hudobno propagando, ki se vrši potom najetega tiska in radija zoper krščanstvo, predvsem zoper katoliško cerkev. Ta protest, ki je hudo razburil narodno-socialistične mogotce, pred vsem svetom razsvetljuje žalostni položaj katoličanov v Nemčiji.

Komunistični agitator — milijonar. Komunistični program ne dopušča zasebne lastnine. Po programu bi se morali ravnati komunistični voditelji. Ako posameznik po programu ne sme ničesar imeti, marveč je vse last družbe, odnosno države, bi se predvsem moralo zahtevati od voditeljev, da se odpovedo zasebni lastnini. Pa ne store. Drugače govorijo, drugače delajo. Da bi svoje bogastvo odstopili družbi ali državi, jim niti na misel ne pride. Nasprotno, čim več morejo premoženja nagrabiti, tem ljubše jim je. V nebeški raj kot brezbožniki ne verujejo, pa si hočejo na tem svetu raj ustvariti. Delavci si tega ne morejo, raztrgani in lačni hodijo okoli. Tako se dogaja v Rusiji. Voditelji so postali milijonarji, množica ljudstva pa je osiromašila kot nikdar prej. Smo že večkrat navedli v našem listu imena teh pijavk ruskega delovnega ljudstva, ki so nagrabili milijone ter jih naložili v inozemskih bankah. Nič boljše ni v Mehiki, kjer je komunistični prvak Calles

milijonar, ki svoje milijone komaj prešteje. Tako je tudi v rdeči Španiji. Za primer naj služí barcelonski župan dr. Miro Aguada. Po svojem poklicu je zdravnik. Ni se pa za svoj poklic nič brigal in zato tudi ni nič zaslužil. Bil pa je ognjevit komunist ter vnet agitator za komunizem. Ko je bila proglašena katalonska republika, je postal dr. Aguada župan v glavnem mestu Barceloni. Tako lepo po »komunistično« je upravljal mesto, da je v kratkih mesecih obogatel. Prej ni imel niti dveh pezet v žepu, leto dni pa je zadoščevalo, da je »zaslužil« dva milijona pezet. Svoj jezik pa še vedno obrača proti kapitalizmu in delavcem pridiga komunizem.

Vera in voditelji Indije. Poljska vlada je poslala učenega katoliškega duhovnika dr. Andreja Krczesinskega na potovanje po svetu, da preštudira povsod sodobna vprašanja in razmere, ki vladajo v posameznih državah. Dr. Krczesinski je prišel na svojem potovanju v Indijo, kjer je spoznal razne narodne voditelje. Razgovarjal se je z znanim indijskim voditeljem Gandhijem ter spoznal, da je Gandhi v verskem oziru brezbrizen in mlačen ter iz tega razloga nasprotnik krščanskih misijonov. Drugi indijski voditelji so večinoma do vere in katolicizma dobro razpoloženi. Pandit Nebru, voditelj ene največjih indijskih strank, je izjavil: »Nimam vere; če pa bi hotel kakšno vero imeti, bi prišla samo katoliška vera v poštév.«

Nesreče.

Angel varuh. V Studencih pri Mariboru se je zgodila pod večer prometna nesreča, ki je nekako čudežno ostala brez posledic. V trenutku, ko je hotel prekoračiti Kralja Petra cesto šestletni železničarjev sinček Franček Jug, se je pripeljala konjska vprega. Dečko je zagledal prepozno konja, ki ga je podrl in so šla kolesa preko otroka. Mali je ostal do malenkostnih prask nepoškodovan.

Usodepoln preizkus telesne moči. Viktor Anželak, 45 letni splavar, je ob Pristanu v Mariboru preizkušal svojo telesno moč z rivanjem s tovariši. Pri teh preizkusih je padel tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in je bil prepeljan v bolnišnico.

Otrok se po nesreči smrtno obstrčil. V Kamnici pri Mariboru je prodal posestnik Grzina sadje in ga je stražil v noči z nabito puško, da bi mu ga kdo ne pokradel. Zjutraj je orožje prislonil k drevesu v sadovnjaku. Njegov petletni sinček Stanko se je v nezavarovanem času igral s puško, potegnil petelina, sprožil in naboj ga je zadal tako nesrečno, da je kmalu po prepeljavi v mariborsko bolnišnico umrl radi prevelike izgube krvi.

Pri obranjanju hrušk smrtno ponesrečil. Franc Kosi, 60 letni posestnik v Grabah pri Ljutomeru, je splezal na drevo, da bi obral hruške. V višini je zgubil ravnotežje, padel je na tla in obležal mrtev. Smrtno ponesrečen je bil lovski čuvaj in je znal dobro igrati na harmoniko.

Hrbtenico si je zlomil. V Spuhlji pod Ptujem je padel z lestve in si je zlomil hrbtenico 43 letni posestnik Simon Krajncič, katerega so oddali v ptujsko bolnišnico.

Narasla Mura odnesla brod. Radi hudih zadnjih nalivov močno narasla Mura je odnesla v Lutvercih pri Gornji Radgoni brod. Radi te nesreče so hudo prizadeti dvolastniki, kateri so se posluževali tega broda.

Z nalomljenim križem v bolnišnico. Fr. Kolar, 26 letni krojaški pomočnik z Zvodnega pri Teharju, je obračal v apnenici v Pečovniku voz. Spodrsnilo mu je in padel je tako nesrečno, da si je nalomil križ in so ga oddali v celjsko bolnišnico.

Voz zlomil pastirju nogo. Vinko Divjak, devetletni pastir z Brega pri Polzeli, se je vračal iz šole. Skočil je pred vozom z volovsko vprego preko ceste in padel pod vole. Voz je šel čezenj in mu je zlomil desno nogo. Poškodovanega fanta so oddali v bolnišnico v Celje.

Usodepolno trčenje. Na Mariborski cesti v Gaberju pri Celju sta trčila kolesar narednik-voznik in motociklist Leopold Trenberger, šofer z Dunaja, ki je imel zadaj na motorju svojo gospodinjko Emo Trtik. Ker je vozil motociklist z brzino 30 km, je bil sunek tako hud, da je vrglo Trtikovo preko motorja na hodnik, kolesarja pa na cesto. Trtikova si je zlomila pri padcu spodnjo čeljust, narednik ima poškodbe na roki in na levi nogi.

Posestnik ob dva konja. Jakob Brvar, posestnik iz Dolenje vasi pri Zagorju ob Šavi, se je podal z dvovprežnim vozom na Kal nad Št. Lambertom, kjer je kupil nekaj pšenice in krompirja. Ko sta Brvar in njegov hlapec naložila nakupljeno na voz,

To je dobro sredstvo!

Kaj pravi modra teta nato: "V pralnici je dobila seveda kos

sta se še pomudila nekaj časa pri ljudeh, ki so jima prodali živež. Čez čas sta šla iz hiše pogledat h konjem in videla, da ni nikjer ne konj in ne voza. Konja sta sama odpeljala voz, na strmi cesti se je preotalila cela vprega v prepad in sta se konja ubila. Brvar ima 5000 din škode.

Kolesar hudo ponesrečil. V štango pri Litiji sta se peljala po opravkih na kolesih St. Kvaternik, poslovodja v Šmartnem, in B. Rajner. Zvečer je odpovedala na povratku Kvaterniku na strmini pred Zavrtnikom zavora. Zaletel se je v zadnje kolo voza, ki je stal na cesti, ter je oble-